

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Ad modum operandi supernaturaliter neminem
peruenire, nisi in speciali gratia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

- VII. In explicandis operationibus supernaturalibus, terminis egeitatis, ipsitatis identitatis, & similibus sobrie utendum esse.
- VIII. Perfectionem mysticam non consistere in eo, ut quis maneat in summo semel adepti, supremi status; sed ut in Nunc operationis, perfectius adhaereat Deo.
- IX. Quamdiu probabiliter duret vnus status supernaturalis secundum uniformem ut plurimum modum operandi.
- X. Status modi operandi supernaturaliter, accommodato, & sibi proprio ordine, absoluntur ad suum summum fructu centrali, spiritus proprii, & spiritus diuini & contra.
- XI. Quilibet status supernaturalis est ordinata, & proxima dispositio, ad subsequenter magis in charitate radicandum.
- XII. An mysticus in perfectis statibus molestetur passionibus inordinatis.
- XIII. Vtilitatem mysticæ vitæ in eo consistere, ut pia anima paulatim appropinquet ad felicitatem status innocentie, quantum ad subordinationem passionum, puritatem intellectus, & rectitudinem voluntatis, in ordine ad dilectionem Dei.

ARTICVLVS PRIMVS.

Ad modum operandi supernaturaliter neminem peruenire, nisi ex speciali gratia.

AD faciliorem intellectum eorum, quæ modo dicuntur, obseruandum est, nos hoc loco nõ loqui de gratia sanctificante; quæ in hac vita homini dat ius, ad vitam æternam; siue de dono gratiæ gratum facientis, pro ut in [hoc dono a Spiritus sanctus habetur, & inhabitat hominem] in gratia enim mystica modi supernaturaliter operandi, hanc gratiam sanctificantem, fide non ficta, & spe firma præsupponimus; in charitate radicati, & fundati, per bona opera, quæ testimonium nobis dant, quod simus filij adoptionis, & hæredes regni Dei: sed loquimur de speciali gra-

tia amicitia, & familiaritatis diuinæ, pro ut per b dona intellectus aut sapientiæ, (secundum quod sunt effectus charitatis,) spiritus humanus, cum spiritu diuino, in hac vita vnitur, modo Angelico, id est, absque discursu, & phantasmate; idque facillimè, & perseveranter, iuxta conditionem habitus supernaturalis.

Ad eiusmodi ergo gratiæ vnionem, [nemo pertingit, nisi c acceperit per reuelationem, vel experientiam; vel qui ad hoc prædestinatus est, ut experimento cognoscat.] Hoc enim est [mysticum, d & secretissimum, quod nemo nouit, nisi qui accipit; nec accipit, nisi qui desiderat: nec desiderat, nisi quem ignis Spiritus sancti medullitus inflamat, à Christo in terram missus, & ideò dicit Apostolus, hanc mysticam sapien-

a S. Thom. 1. p. q. 43. a. 3. c b Hic a. 2. c S. Aug. & Haymo. apud S. Bonau. 3 Itin. atern. dist. 5. d S. Bonau. Itin. ment. c. 7 & Harph. l. 1. p. 2. c. 48.

dat sibi eam a necesse esse: maximè si nouitius est, nec (debitos) ascendit gradus. pius enim Dominus noster Iesus Christus, pusillos corde blanditijs talibus solet allicere. sed nouerint qui huiusmodi sunt, gratiam hanc præstitam sibi esse non datam] vel etiam [quod b non pateat aditus plerisq; ad diuinam & occultam diuinarum mentium ueritatem.] [multi tamen sunt e qui habet charitatem in habitu, sicut pueri nouiter baptizati; multi qui in actu possident, & exercent dum merentur; sed paucissimorum est sentire distinctè nexum istum, mansionem istam, uocem istam; propter occurrationes curarum in memoria, phantasiarum in intelligentia, & concupiscentiarum (quamuis minimè criminalium) in uoluntate uel affectiua.] vndè in exercitio actus, [non omnes d serui Dei in hoc sæculo, ita rapiuntur supra seiplos, non omnes ita pertingunt ad occultum, simplicem, nudumque, & Deiformem anime fundum, non omnes admittuntur ad mysticam illam, præcelsamque cum Deo unionem, ad quam nullus proprio conatu, aut labore peruenire potest, nisi speciali gratia Dei adiuuetur.]

[Paucissimos e autem ad ultimos, & perfectissimos status peruenire] intelligendum est respectu multitudinis eorum, qui in inferioribus sua exercentes, pro mensura donationis Christi, satisfaciunt. at sentire, quod Suarezius

dicit, nimirum [beneficium contemplationis puræ, à Deo rarissimè concedi, & non nisi ob singulare priuilegiū, aut magnam utilitatem publicam;] hoc ipsum ab integra notitia praxis deuiare est: vndè etiam eidem à Sandæo, tanquam qui hoc dicat, & non g probet, rectè obijcitur. quotidiana enim praxi constat, plures inter eos, apud quos su. per omnia studium contemplationis viget, ad summa mysticorum eleuari, sublimius quam quisquam non expertus, cuiuscunque tandem scientiæ, & ingenij profunditate sublimis, intelligere possit.

Ex pientioribus ergò nemo contristetur, licet in hac uita unionis supremæ modum, & pro ut supernaturali operatione confert usum, & quotidianum exercitium, amicitia diuinæ, non assequatur. sicut nec [perfectio b charitatis, quæ est possibilis in uia, non est communis omnibus habentibus charitatem.] [magnum enim est, ô anima, quod desideras, & inæstimabile donum est, quod exoptas, vndè (ut ætumo) humano studio non potest obtineri humano merito uix potest promereri, sed à Deo humilibus precibus, & à dignè dispositis, ex sola diuinæ pietatis condescendētia, uix potest impetrari.] iam uerò, sicut ex dictis constat, neminem nisi ex speciali gratia, ad modum supernaturalem peruenire: sic modo considerandum uenit, quod linea charitatis

a S. Bern. serm. 3. de Circumc. b S. Dion. de Cæl Hier. c. 2. c Gerson. Tract. super Magnif. d Bl. f. spec. spirit. c. 11. e Less. de sum. Bon. l. 2. c. 1. f Tom. 2. de Relig. l. 2. c. 14. g Sand. Theol. Myst. pag. 201. h S. Thom. 22. q. 24. a. 8. c. i S. Bonau. in solil. c. 2.

ritatis perfectè intentà, ad puras operationes facilitandas, donis supernaturalibus, ornatur.

Modus operandi supernaturaliter, profluit ex donis intellectus, & sapientiæ; secundum quod sunt effectus habitus charitatis singularis amicitia.

ARTICVLVS SECVNDVS.

EX dictis cum constet, præter gratiam sanctificantem, necessariam esse aliam a gratiam ad modum operandi supernaturaliter; iam videndum est, ex quibus gratiæ donis, tam supereminens operandi modus, profluat. licet enim [gratia *b* iustificans ita transiret naturam diuinam; eamque nobis præsentem, & inhabitantem faceret, vt etiam ipsa non esset immensa, & vbi-que; tamen eam nobis intimè præsentem constitueret; cum vnio Dei que fit per gratiam, non sit solum vnio per amorem, & affectum, (vt quidam imaginantur) sed sit vnio per naturæ communicationem, & inhabitationem Spiritus S.] oportet tamen ipse homini perfectiones altiores, secundum quas sit dispositus, vt diuinitus moueatur. Perfectiones porrò istæ, nominantur Dona, non solum quia infunduntur à Deo; sed quia secundum ea, homo disponitur, vt efficiatur promptè mobilis, ab inspiratione diuina; vt perficiatur ad altiores actus, quam sint actus virtutum, vnde & amor ardentissimus, & Seraphicus, ardentissimè fertur in Deum:

quamuis [ex parte animæ concurrat multitudo *c* habituum, & influentiarum:] quæ omnia tanquam virtus diuina replent, & restitunt, & connectunt ad congregantis Patris Deitatem, & Deificam simplicitatem.] [in vna enim eademque potentia possunt esse plures habitus, non tamen ex pluribus habitibus vnus constituitur: cum habitus sit vna simplex qualitas: licet enim ad multa se extendat; id tamen non sit nisi in ordine ad vnum, à quo habet vnitatem.] & certè si [ipsi Angeli habent habitus intellectus *f* & voluntatis, quibus benè disponuntur ad attingendum ipsum Deum:] quanto magis homo indiget [donis, *g* quæ sunt habitus hominem perficientes ad hoc, ut instinctum, & motionem Spiritus Sancti promptè sequatur.] eis-que cùm qualitatibus bene-afficientibus, vtatur cum voluerit. [quanquam ergò omnes virtutes *b* Theologicæ, (quia per eas homo Spiritui Sancto mouenti vnitur) omnibus donis præferendæ sint; alijs tamen quibuscunque virtutibus dona, (quia vires animæ in comparatione ad Spiritum Sanctum mouentem perficiunt) sunt potiora,] & ad vnionis diuinæ supremos modos, requisita.

Et [quia homo *i* suo naturali lumine, ad quædam intelligenda penetrare non potest; ad ea cognoscenda, opus illi fuit aliquo supernaturali lumine. quod donum homini datum, donum

Na 2 intel-

^a Hic, i. ^b Vt Less l. 2. de sum. Bon. c. 1. ex Suar. l. 12. de Trin. c. 5. Item Thom. à Iesu l. 4. de orat. Diu. c. 4. ^c S. Thom. 22. q. 8. a. 4. c. ^d Gerf. in Cant. conf. 3. ^e 1. 2. q. 54. a. 1. c. ^f 1. 2. q. 50. a. 6. c. ^g 1. 2. q. 49. a. 3. c. ^h 1. 2. q. 68. a. 3. c. ⁱ 2. 2. q. 3. a. 1. c.